

นางสาวสิริโสม พรหมโสม
นิติกร สำนักกฎหมาย

สินส่วนตัว และสินสมรส ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เมื่อชายและหญิงได้จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายแล้ว การสมรสนั้นย่อมมีผลสมบูรณ์ และก่อให้เกิดนิติสัมพันธ์ในด้านกฎหมายระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านครอบครัว และทางด้านทรัพย์สิน โดยในด้านทรัพย์สินนั้น ทรัพย์สินของแต่ละฝ่ายที่มีอยู่ก่อนสมรสหรือจะมีขึ้นภายหลังจากการสมรสจะถูกแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กล่าวคือ สินส่วนตัว และสินสมรส รวมทั้งก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ที่สามมิภริยาพึงต้องปฏิบัติในการจัดการทรัพย์สินร่วมกัน แต่การจัดการทรัพย์สินร่วมกันดังกล่าวนี้ มีรายละเอียดทางกฎหมายที่คู่สมรสจะต้องเรียนรู้ เพราะมีเช่นนี้อาจจัดการทรัพย์สินดังกล่าวไปโดยไม่ถูกต้องและอาจเกิดปัญหาทางกฎหมายตามมาภายหลังได้

คอลัมน์เกร็ดกฎหมายน่ารู้ฉบับนี้ จึงใคร่ขอเสนอเรื่อง “สินส่วนตัว และสินสมรส ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” เพื่อให้ผู้อ่านได้มีความรู้ความเข้าใจถึงความหมายของสินส่วนตัวและสินสมรส การจัดการสินสมรสร่วมกัน การชำระหนี้ต่อบุคคลภายนอก รวมทั้งตัวอย่างคำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ ตามลำดับ ดังนี้

๑. ความหมายของสินส่วนตัว

สำหรับความหมายของ “สินส่วนตัว” นั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๗๑ ได้กำหนดความหมายของสินส่วนตัวไว้ว่า ได้แก่ ทรัพย์สิน

(๑) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอยู่ก่อนสมรส หมายถึง ทรัพย์สินทุกชนิดที่มีอยู่ก่อนสมรสและทรัพย์สินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงฝ่ายเดียวก่อนจดทะเบียนสมรส เช่น ที่ดินของสามีที่ถือกรรมสิทธิ์รวมกับมารดา ก่อนเป็นสามีภริยากับโจทก์ ถือว่าเป็นสินส่วนตัวของสามี แม้อต่อมาสามีทำสัญญาประนีประนอมแบ่งกับมารดาภายหลังจากที่สามีภริยาจดทะเบียนกันแล้ว ก็เป็นแต่แบ่งกรรมสิทธิ์รวมระหว่างสามีกับมารดา ที่ดินไม่เป็นสินสมรส^๑

(๒) ที่เป็นเครื่องใช้สอยส่วนตัว เครื่องแต่งกาย หรือเครื่องประดับกายตามควรแก่ฐานะ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หมายความว่า

^๑คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๖๗๕/๒๕๒๔.

แม้ทรัพย์สินดังกล่าวจะได้มาในระหว่างสมรส ไม่ว่าจะได้มาโดยการนำสินสมรสไปซื้อหรือไม่นั้น หากเป็นเครื่องใช้สอยส่วนตัว เครื่องแต่งกาย หรือเครื่องประดับกายตามควรแก่ฐานะ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ย่อมเป็นสินส่วนตัว เช่น ฟันปลอม แปรงสีฟัน นาฬิกา แหวน สร้อยคอ ที่พอควรแก่ฐานะ ส่วนเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ จะเป็นสินส่วนตัวได้ต่อเมื่อในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นจะขาดสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ เช่น คู่สมรสประกอบอาชีพแพทย์จำเป็นต้องมีเครื่องมือวัดความดัน หรือเครื่องฟังชีพจร เป็นต้น

(๓) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรส โดยการรับมรดก หรือโดยการให้โดยเสน่หา ทั้งนี้ การให้ทรัพย์สินที่เป็นสังหาริมทรัพย์จะสมบูรณ์เมื่อส่งมอบ ส่วนการให้ทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยจึงจะสมบูรณ์

(๔) ที่เป็นของหมั้น

อย่างไรก็ดี ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๒ ได้กำหนดว่า สินส่วนตัวนั้น ถ้าได้แลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินอื่นก็ดี ซื้อทรัพย์สินอื่นมาก็ดี หรือขายได้เป็นเงินมากก็ดี ทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่ได้มานั้นเป็นสินส่วนตัว สินส่วนตัวที่ถูกทำลายไปทั้งหมดหรือแต่บางส่วน แต่ได้ทรัพย์สินอื่นหรือเงินมาทดแทน ทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่ได้มานั้นยังคงเป็นสินส่วนตัว

๒. ความหมายของสินสมรส

ในส่วนของ “สินสมรส” นั้น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๔ กำหนดไว้ว่า สินสมรสได้แก่ ทรัพย์สิน

(๑) ที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรส การที่จะให้ทรัพย์สินที่ได้มาอันจะถือว่าเป็นสินสมรสได้ ก็ต่อเมื่อมีการจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น แม้จะไม่ได้ทำมาหาได้ร่วมกัน หรือแม้ไม่ได้อยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากก็ตาม ทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างสมรสย่อมเป็นสินสมรส^๒

(๒) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือ เมื่อพินัยกรรมหรือหนังสือยกให้ระบุว่าเป็นสินสมรส ดังนั้น หากพินัยกรรมระบุให้ทรัพย์สินต่าง ๆ แก่สามีหรือภริยา หรือทั้งสามีและภริยา แต่แยกทรัพย์สินที่ให้ไว้เป็นข้อกำหนดต่างกัน จะถือว่าเป็นสินสมรสไม่ได้ ทรัพย์สินมรดกดังกล่าวย่อมตกเป็นสินส่วนตัวของสามีหรือภริยาแล้วแต่กรณี

(๓) ที่เป็นดอกผลของสินส่วนตัว เช่น ดอกเบี้ยค่าเช่า ค่าปันผล หรือลาภอื่น ๆ ที่ได้เป็นครั้งคราวแก่เจ้าทรัพย์จากผู้อื่นเพื่อให้ได้ใช้ทรัพย์สินนั้น ดอกผลชนิดนี้ข้างต้น หากเกิดจากสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใด กฎหมายกำหนดให้เป็นสินสมรส

ถ้ากรณีเป็นที่สงสัยว่าทรัพย์สินอย่างหนึ่งเป็นสินสมรสหรือไม่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสินสมรส

^๒คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๕๙๘/๒๕๒๖.

๓. การจัดการสินสมรสร่วมกัน

การจัดการสินสมรสร่วมกันนั้นเป็นวิธีการที่กฎหมายกำหนดให้คู่สมรสต้องจัดการสินสมรสอันเป็นทรัพย์สินที่คู่สมรสต่างร่วมมือร่วมใจกันจัดการ โดยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๖ กำหนดวิธีการไว้ดังนี้ สามีและภริยาต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(๔) ให้กู้ยืมเงิน

(๕) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(๖) ประนีประนอมยอมความ

(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่อยู่ข้อใดในวรรคหนึ่ง สามีหรือภริยาจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง

อนึ่ง สามีและภริยาจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่อยู่ข้อใดในวรรคหนึ่ง ๑๔๗๖ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้

การจัดการสินสมรสซึ่งต้องจัดการร่วมกันหรือต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๑๔๗๖ ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งได้ทำนิติกรรมไปแต่เพียงฝ่ายเดียว หรือโดยปราศจากความยินยอมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งอาจฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมนั้นได้ เว้นแต่คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบันแก่นิติกรรมนั้นแล้ว หรือในขณะที่ทำนิติกรรมนั้นบุคคลภายนอกได้กระทำโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน

ทั้งนี้ การฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้รู้เหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่ได้ทำนิติกรรมนั้น

ในกรณีที่ถ้าสามีหรือภริยาฝ่ายซึ่งมีอำนาจจัดการสินสมรส

(๑) จัดการสินสมรสเป็นที่เสียหายถึงขนาด

(๒) ไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง

(๓) มีหนี้สินส่วนตัว หรือทำหนี้เกินกึ่งหนึ่งของสินสมรส

(๔) ขัดขวางการจัดการสินสมรสของอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะทำความหยันให้แก่สินสมรส

อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งอนุญาตให้ตนเป็นผู้จัดการสินสมรสแต่ผู้เดียวหรือสั่งให้แยกสินสมรสได้

ถ้ามีคำขอ ศาลอาจกำหนดวิธีคุ้มครองชั่วคราวเพื่อจัดการสินสมรสได้ตามที่เห็นสมควร และหากเป็นกรณีฉุกเฉินให้นำบทบัญญัติเรื่องคำขอในเหตุฉุกเฉินตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ

ในกรณีที่สามีหรือภริยามีอำนาจจัดการสินสมรสแต่ฝ่ายเดียว ถ้าสามีหรือภริยาจะกระทำหรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการจัดการสินสมรส อันพึงเห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายถึงขนาด อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้กระทำการนั้นได้

๔. การชำระหนี้ต่อบุคคลภายนอก

ในส่วนของกิจการชำระหนี้ต่อบุคคลภายนอกนั้น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๘๘ – มาตรา ๑๔๙๐ ได้กำหนดไว้ดังนี้

ถ้าสามีหรือภริยาต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้นั้นด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น

ถ้าสามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย หนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่สามีหรือภริยาก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรส ดังต่อไปนี้

(๑) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัตภาพ

(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส

(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งสามีภริยาทำด้วยกัน

(๔) หนี้ที่สามีหรือภริยาก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวแต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน

สำหรับกรณีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของสามีภริยานั้น ได้มีกรณีเกิดขึ้นมากมาย ซึ่งเป็นคดีความและเป็นที่ยุติแล้วในชั้นศาลฎีกา มีกรณีตัวอย่างที่น่าสนใจดังปรากฏในตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ ดังนี้

- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๗๘๖/๒๕๕๖

ที่ดินที่จำเลยถือกรรมสิทธิ์รวมกับพี่ชายจำเลย เป็นทรัพย์สินที่มีมาก่อนที่จำเลยจะจดทะเบียนสมรสกับโจทก์ อันถือเป็นสินส่วนตัวของจำเลย และมีการนำไปแลกเปลี่ยนกับที่ดินพิพาท ๒ แปลง ทรัพย์สินที่ได้มาใหม่จึงย่อมเป็นสินส่วนตัวของจำเลย เพราะเป็นการได้ที่ดินมาแทนทรัพย์สินเดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๗๒ วรรคหนึ่ง

โจทก์นำเงินของโจทก์ไปเป็นเงินดาวนัรถยนต์วอลโว่ในระหว่างที่โจทก์จำเลยยังมีได้หย่าขาดจากกัน ประกอบจำเลยยังได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๔ วรรคสอง ว่ากรณีเป็นที่สงสัยว่าทรัพย์สินใดเป็นสินสมรสหรือไม่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสินสมรส รถยนต์วอลโว่จึงมีสถานะเป็นสินสมรสซึ่งจำเลยต้องได้รับส่วนแบ่งครึ่งหนึ่ง

ตามคำขอท้ายฟ้องแย้งของจำเลย จำเลยขอแบ่งสินสมรสครึ่งหนึ่ง เมื่อรณตนต์วอลโว่เป็นสินสมรสและโจทก์จำเลยหย่ากันแล้วก็ชอบที่จะแบ่งสินสมรสให้โจทก์และจำเลยได้ส่วนเท่ากัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๓๓ ซึ่งถ้าการแบ่งไม่อาจตกลงกันได้ก็นำสินสมรสออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาแบ่งกันตามส่วน แต่หากไม่สามารถนำรณตนต์สินสมรสมาแบ่งกันได้ก็ให้โจทก์ใช้ค้ำประกันมูลค่าค่าเช่าซื้อที่ชำระไปครึ่งหนึ่ง

- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๗๖/๒๕๕๘

การที่ผู้ตายกับจำเลยร่วมกันกู้เงินซื้อที่ดินพร้อมทาว์นเฮาส์ ก่อนจดทะเบียนสมรสและช่วยกันผ่อนชำระหนี้ธนาคารเข้าลักษณะเป็นหุ้นส่วนกันมาแต่เดิม แต่การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินพร้อมทาว์นเฮาส์ไม่ปรากฏว่ามีการตกลงกันเป็นอย่างอื่น จึงเป็นการถือกรรมสิทธิ์รวมของผู้ตายกับจำเลยคนละครึ่ง ดังนั้น เมื่อที่ดินพร้อมทาว์นเฮาส์ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ผู้ตายกับจำเลยมีอยู่ก่อนสมรส จึงเป็นสินส่วนตัวของผู้ตายกับจำเลยฝ่ายละครึ่งตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๗๑ (๑) ส่วนการที่ผู้ตายกับจำเลยร่วมกันกู้ยืมเงินในการซื้อตอนแรกก่อนสมรส โดยนำที่ดินพร้อมทาว์นเฮาส์ไปจำนองเป็นประกันหนี้ แล้วมีการผ่อนชำระหนี้เรื่อยมาจนมีการจดทะเบียนไถ่ถอนจำนองมาเป็นชื่อผู้ตายกับจำเลยภายหลังจดทะเบียนสมรสนั้น เป็นเพียงขั้นตอนการชำระหนี้ของผู้ตายกับจำเลยเท่านั้น ไม่อาจทำให้ที่ดินพร้อมทาว์นเฮาส์ซึ่งเป็นสินส่วนตัวของผู้ตายกับจำเลยมาก่อนสมรสต้องกลายเป็นสินสมรสที่ดินพร้อมทาว์นเฮาส์จึงเป็นทรัพย์สินมรดกของผู้ตายครึ่งหนึ่ง

ข้อสังเกต ข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาลฎีกานี้เป็นเรื่องของหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนสมรสอยู่แล้ว จึงต้องถือว่าเป็นสินส่วนตัวของแต่ละฝ่าย และเป็นสิทธิหน้าที่ที่เกิดขึ้นก่อนสมรส มิได้มีขึ้นหลังสมรส แต่อย่างใดไม่

- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๙๖๔/๒๕๕๘

ที่ดินพิพาทเป็นสินส่วนตัวของโจทก์ผู้เป็นสามี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๑ (๑) และ ๑๔๗๒ วรรคหนึ่ง หลังจากการสมรสโจทก์ร่วมกับจำเลยซึ่งเป็นภริยาปลูกสร้างรีสอร์ท ร้านอาหารและต่อเติมบ้านเป็นร้านเสริมสวย สิ่งปลูกสร้างจึงเป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างสมรส แม้โจทก์จะเป็นผู้ออกเงินค่าก่อสร้างก็ตาม แต่ก็ต้องได้รับการช่วยเหลือจากจำเลย ที่สำคัญสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว โจทก์กับจำเลยใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบธุรกิจร่วมกัน ตามพฤติการณ์เห็นได้ว่าโจทก์ยินยอมให้ใช้ที่ดินพิพาทปลูกสร้างสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว กรณีจึงเข้าข้อยกเว้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๖ จำเลยจึงเป็นผู้มีสิทธิอยู่ในที่ดินพิพาท สิ่งปลูกสร้างเพิ่มเติมบนที่ดินจึงไม่เป็นส่วนควบของที่ดิน แต่ยังคงเป็นสินสมรสที่เป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์และจำเลยร่วมกัน จำเลยไม่ยอมเปลี่ยนชื่อทางทะเบียนให้แก่โจทก์ โจทก์ย่อมมีสิทธิเรียกที่ดินพิพาทคืน ส่วนสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินพิพาทเป็นสินสมรส เมื่อโจทก์จำเลยยังมีสถานะเป็นสามีภริยาต่อกันตามกฎหมาย โจทก์จำเลยต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๖ กรณีนี้ต้องบังคับตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๙๔ คือให้โจทก์จำหน่ายที่ดินพิพาทภายในเวลาที่อธิบดีกรมที่ดินกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้น

ส่วนสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินพิพาทซึ่งเป็นสินสมรส จำเลยยังไม่ต้องคืนแก่โจทก์ แต่หากโจทก์ประสงค์จะขายสิ่งปลูกสร้างพร้อมที่ดินโดยจำเลยยินยอมก็สามารถกระทำได้

บทสรุป

หากกล่าวโดยสรุป จะพิจารณาเห็นได้ว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติถึงสิทธิและหน้าที่ของชายหญิงหลังจดทะเบียนสมรสไว้ โดยเฉพาะหน้าที่อันเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินอันได้แก่ สินส่วนตัว และสินสมรส ซึ่งเป็นรายละเอียดที่คู่สมรสควรต้องศึกษาเพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิตคู่ และการทำนิติกรรมอันมีผลเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ทั้งนี้ เพื่อให้ลดปัญหาการฟ้องร้องหรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสมรส สิทธิและหน้าที่ หรือความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา รวมทั้งทำให้สังคมเกิดความสงบสุขโดยภาพรวมด้วย **๑**

